

Světlník

Už se rozsvěcí hvězdy, královno, a ještě dlouho se budou třpytit...
S nimi jiskra naděje ožívá, královno, a ještě dlouho bude svítit...
Už padla rosa do zvonků, královno, a ty budou ještě dlouho kvést...
Jsou modré jako nebe, královno, nebe, kam toužíš se vznést...

Z očí vyklouzly slzy, královno, a ještě dlouho budou kanout...
Duše cestu nevidí, královno, a ještě stokrát ji musí minout...
Vítr se zvedá nad plání, královno, a ještě dlouho bude vát...
V tom větru vlají Tvé standarty, královno, a ještě dlouho musí stát...

Nebe začíná blednout, královno, za několik hodin se rozední...
Slunce nakoukne do kraje, královno, a zlaté rohy se rozezní...
Už dlouho planou boje, královno, však dnes to bude boj poslední...

CITÁTY

„Přítel je ten, kdo o nás ví všechno, a má nás pořád stejně rád.“

„Padlého bít ještě víc je lidem vrozeno.“

„Tajemství zachovat si veselou mysl je v umění neznepokojoovat se z maličností, a v tom, vážit si i malinkých náhodných událostí.“

„Nic v životě nemusí být jen a jen takhle a ne jinak.“

„Přetrženého provázku nesevážeš bez uzlíku.“

„Láska je pokus změnit kousek vysněného světa v realitu.“

„Miluj toho, koho máš ráda a neboj se zrady, drž se svého srdce a ne cizí rady.“

„Nejkrásnější na světě nejsou věci, ale okamžiky.“

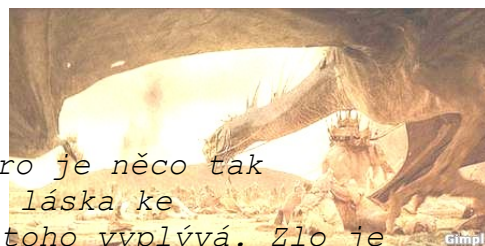
„Ve srovnání s výstřelem z děla není polibek tak hlučný, ale jeho ozvěna trvá o hodně déle.“

„Jsou věci, které se dají říci jen při políbení... protože možná ty nejhlubší a nejčistší věci opouštějí duši jen na zavolání polibku.“

„Tragédie žen spočívá v tom, že se každá nakonec podobá své matce.“

...a zlo

Začali jsme dobrem, končíme zlem. Dobro je něco tak intimně známého. Je to život, je to úcta a láska ke společenství všeho života a všechno, co z toho vyplývá. Zlo je daleko záhadnější. Víím, zní to nepravděpodobně. Zlo si totiž obvykle pleteme se vším, co se nám zrovna nezamlouvá, od deště na výletě přes mrazík, který spálí květy jabloní, až po smrt někoho drahého. Jenže takové přirozené zlo - či podle Konráda Lorenze „takzvané zlo“ - není narušením života. I smrt patří

k životu, je to část života těžkého. Život si nemůžeme přát, nedovedeme-li přijmout i smrt: jen umělé květy nevadnou. Ač těžké a bolestné, to ještě není zlo.

Zlo, skutečné zlo, není ani nechtěný následek dobré vůle. Lidé, nejsouce ani vševědoucí ani všemohoucí, nedovedou ani předvídat ani zvládat následky svých činů. I jejich nejlepší vůle se dovede zvrátit s katastrofickými následky. Henry Ford si nemohl představit ani sociální ani ekologické katastrofální následky automobilismu. Vynálezci penicilínu neměli představu, k jakým následkům povede populační exploze. Je to bolestné, může to být i tragické, ale není to ještě zlo, čiré, naprosté zlo. Můžeme litovat následků Fordova vynálezu, avšak těžko bychom Forda odsoudili do horoucích pekel. Jednala s čistým svědomím, z dobré vůle, byť jsou následky sebezhojnější.

Zlo, to je něco jiného: vědomá vůle ničit dobro. Je to doslova zlo - myslnost, vůle ublížit, vůle zničit, vůle usmrtit. Zlo je vědomé odmítnutí dobré vůle, záměrné ničení života. Tak jako podle Kanta jen dobrá vůle - vůle řízená výlučně úctou k morálnímu zákonu - může být jednoznačně dobrá, tak jen lidská zlá vůle může být bezvýhradně zlá.

Těžko se nám na ni věří. Těžko si připouštíme, že zlo může být nejen nehoda, nedorozumění či nepochopení - že může být čistě zlá vůle, v plném vědomí, bez omluvy nedorozumění, vůle ničit. Shakespearův Jago je pro nás nepochopitelný stejně jako sovětský voják, jemuž jsme se v srpnu 1968 snažili vysvětlit, že to je omyl. Nebyl to omyl. Podobně se zoufalí ochránci přírody, připoutaní ke stromům, marně snaží vysvětlit řidiči buldozeru, že les je život. Věřil snad Henlein v létě 1938, že česká soldateska v pražských ulicích znásilňuje německé dívky? Jistě ne. Henlein dobře věděl, že československá vláda se vši dobrou vůlí usilovala o vyřešení národnostních problémů v republice. Svévolně vyhledával ty nejnepravděpodobnější, nejpokroucenější výklady, aby mohl odmítnout dobrou vůli. Nechtěl problém řešit. Chtěl zničit republiku.

Ostatně se nemusíme vracet o půl století do dějin. Máme daleko novější příklady svévolné zlé vůle, vůle ničit - a máme je stále před očima v nejvšednějším životě. Každý den přináší další příklady a zdaleka nejen v novinách: lidé svévolně přesvědčují sebe i druhé o tom nejhorším možném výkladu, jen aby mohli odmítnout, nenávidět, zničit cokoli, co jim připadá nepohodlné. Nechtějí znát pravdu, nechtějí vzájemné porozumění, z něhož vyrůstají řešení, nechtějí vyslechnout druhého, úmyslně se ohlušují a hledají záminku, aby mohli nenávidět a ničit. Podle trpké židovské anekdoty, kdyby, Žid chodil po vodě, řekli by o něm, že neumí plavat. Viděli by spiknutí třeba i v Pejskovi a kočičce. To teprve je zlo, skutečné zlo, vůle vytvářet záminky, abychom mohli ničit - a snad ze všeho nejvíc nenávidět, vyžít se sebesžíravou nenávistí. To je zlo, čiré zlo. Je nesmírně zhojbné, protože lidé dobré vůle na ně těžko věří. Zůstávají přesvědčení, že se musí jednat o nedorozumění, že ústupkem, vstřícností, dobrou

vůli lze zlu čelit. Jenže zlo odmítá právě dobrou vůli. Neusiluje o nic dobrého. Má jinou motivaci, úzkost hluboce otřesené jistoty. Proto orgie zla propuká tam, kde se rozkládá všechna jistota, všechno sebevědomí, kde se rozplývá všechno známé. K orgii zla došlo v Německu po zhroucení monarchie, po prohrané válce, po ničivé inflaci a vleklé ekonomické krizi. Byla pro ni úrodná půda u nás po mnichovském traumatu, stejně jako dnes po hlubokém a dosud popřeném traumatu z rozpadu republiky a po dezorientaci hlubokých změn. I změna k lepšímu je totiž změna a představuje ztrátu jistot.

Lidé hluboce otřesení, dezorientovaní, nejistí sami sebou prahnou po jistotě, avšak těžko ji nalézají. Člověka nejistého každá odlišnost ohrožuje, jako by zpochybňovala jeho vlastní ohroženou totožnost. Známe to v malém: když objednáváme z neznámého jídelního lístku, znervózníme, jestliže ostatní objednali něco jiného. Člověka sebejistého různorodost obohacuje, člověka otřeseného, nejistého jen ohrožuje. Musí zničit všechno a každého, kdo se liší. Nejprve se ujistí, že ten odlišný ani není člověk: svévolně odmítá jeho dobrou vůli, aby mohl nenávidět. Věří a opakuje, aby se přesvědčil, že ten odlišný je nenapravitelný a nesnesitelný, že je nutné ho vypudit, zničit, Pak ničí. Upevňuje své nevalné sebevědomí popřením odlišného. A hraje o duše ostatních: nesnese, aby ostatní nesdíleli jeho přesvědčení, aby je zpochybňovali i jen svou existencí.

Graficky nám to předvedli naši němečtí sousedé v třicátých letech. Hitler nabízel náplast na pošramocenou sebedůvěru v nacionalismu, který vylučoval veškerou odlišnost. Nejprve démonizoval, pak ničil. U nás po Mnichově všichni ukřivdění a poníženi první republiky chrlili přímo žlučovitou zášť na Karla Čapka, na památku T. G. Masaryka, na první republiku. Byli ochotní uvěřit neuvěřitelnému, aby mohli nenávidět - lidé otřesení zhroucením všech jistot, plní hořkosti a bezmocné zloby po mnichovské kapitulaci, byli ochotní věřit jim. Hněv a bolest se provalili jako zloba a vůle k ničení.

Dnešní situace, s dezorientací prudké změny a s nečekanými nároky svobody, otevírá podobné možnosti. Jak jim čelit? Není to snadné. Německým demokratům se to nepodařilo. Nestačí dobrá vůle - zlo ji zneužije. Je třeba něčeho jiného. Orgii nenávisti v pomnichovské republice skoro jedním rázem přetřela okupace a vypuknutí války. Hrozba byla konkrétní - okupanti - a bylo co dělat, v odboji, v zahraniční armádě. Nejasnou úzkost nahradilo jasné ohrožení, pocit bezmocné frustrace nahradily potřeba a možnost jednat.

Jen tak můžeme předejít paroxysmu zla v dnešní situaci. Snažit se vyjít zlu vstříc je marné. Lidé ohrožení nehledají smír, hledají oprávnění k nenávisti a ničení. Je marné proti nim „bojovat“ - to znamená přijmout jejich pravidla hry a nutně prohrát. Jediná možnost je nahradit nejasnou úzkost jasnou diagnózou skutečné hrozby a mytická symbolická řešení účinnou praktickou činností. Dost bylo vágních obvinění a

podezření, úzkosti a útočení. Podívejme se, co skutečně je problém, zamysleme se spolu, jak jej řešit - a dejme se do práce.

Odmítněme naprosto, jednoznačně, jako by na tom život záležel - taky že ano - všechno paranoiou, všechno podezírání, všechno pošpiňování. Máme jasné úkoly: potřebujeme budovat občanskou odpovědnost po letech anonymity. Potřebujeme budovat vzájemné porozumění a struktury vzájemné pomoci a spolupráce mezi oběma dnešními státy naší země. Potřebujeme ze všeho nejnaléhavěji zachránit tuto českou a slovenskou zem a celou Zemi, zbavit se křečovitého hromadění a učit se štědrosti. Problém není v tajemném spiknutí. Problém je v dezorientaci ztrátě sebedůvěry. Řešení je v jasné diagnóze problémů a v cílevědomé práci, která je řeší.

Totíž, jak teologové dávno vědí, Princ temnot je králem lhářů: zlo, to zhoubné šíravé zlo zlé vůle je založené na lži, na potěmkinovském mýtu a potěmkinovských řešeních: dělat, že věříme, dělat, že děláme, a hlavně pábit, abychom nemuseli kriticky myslet a svobodně jednat. Je možné mu čelit jen prací a pravdou - a sveřepou vírou, že pravda přece jen zvítězí.

(Erazim Kohák, P.S.:Psové, únor 1993)

Nejabsurdnější zákony

Britští televizní diváci hlasovali o nejabsurdnějších zákonech

Málo známý zákon, který lidem zakazuje, aby umírali na půdě Parlamentu, vybrali televizní diváci stanice UK Gold jako nejabsurdnější britské legislativní ustanovení.

Jako druhý nejabsurdnější byl vybrán zákon, podle něhož je nalepit známku na dopis vzhůru nohama (v Británii mají poštovní známky na sobě portrét královny) velezradou.

Na třetím místě se umístil zákon, podle něhož smí být na veřejnosti v Liverpoolu "nahore bez" pouze prodavačky v obchodech s tropickými rybami.

Jako nejabsurdnější mezinárodní zákon byl vybrán zákon z Ohia, kde je protizákonné opíjet ryby.

V první desítce nejabsurdnějších britských zákonů byl dále zákon zakazující pojídání vánočního pečiva (mince pies) dne 25. prosince a zákon zakazující vstup do Dolní sněmovny v brnění.

Britská Asociace právníků poukázala na to, že v Británii zůstává stále v platnosti ještě celá řada absurdních zákonů. Platí například zákaz střílet z děla v blízkosti obytných domů (zákon

londýnské Metropolitní police z r. 1839), používat na sněhu či ledu klouzačky (zákon městských policií z r. 1847) a zákon zakazující hnát stádo dobytka ulicemi Londýna (Zákon o ulicích hlavního města, 1867).

K neobvyklým mezinárodním zákonům patří francouzský zákaz pojmenovat prase Napoleon, řídit automobil se zavázanýma očima (Alabama) a zákon zakazující neprovdaným ženám skákat v neděli padákem.

K dalším nezvyklým britským zákonům patří:

Když někdo ve Skotsku zazvoní u dveří vašeho domu a chce použít vašeho záchodu, musíte mu to umožnit.

Těhotná žena se v Británii smí kdekoliv vymočit, třeba i do policistovy helmy.

Je protizákonné nesdělít daňovému úřadu to, co nechcete, aby daňový úřad věděl, ale je povoleno daňovému úřadu nesdělít, co vám nevadí, aby věděl.

Zákon povoluje zavraždit Skota uvnitř středověkých hradeb starobylého anglického města York, ale pouze v tom případě, pokud má u sebe luk a šíp.

Další bizarní zahraniční zákony:

V Bahrainu smí lékař mužského pohlaví vyšetřovat pohlavní orgány ženy pouze prostřednictvím odrazu v zrcadle.

Ve Švýcarsku je zakázáno močit ve stoje po 22. hodině.

Ženy ve Vermontu musejí obdržet od manžela písemné povolení, chtějí-li nosit falešný chrup

V Miláně přikazuje zákon se neustále usmívat, s výjimkou pohřbů či návštěv v nemocnicích.

Večerní písně

Vítězslav Hálek

13

*Tys jenom ještě poupátko,
jež sotva vzešlo ze světa,
a přece na Tvé tváři už
překrásná růže vykvétá.*

*A růže tak spanilá
a tak milouňké vůně,
že duše k ní zahořela
a srdce po ní stůně.*

*Tys ruku svou položila
na moji pyšnou skřáni,
Tys ústy něco šeptala
tak jako požehnání.*

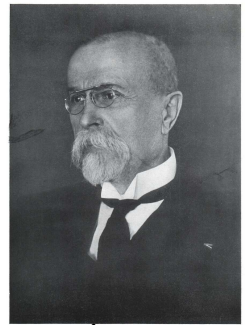
*Tys rozevřela duši svou
ve sladké lásky době,
a co jsem snít si netroufal –
Tys vinula mne k sobě.*

*Tys posvětila harfu mou
i celé srdce moje,
Tys požehnala písni mé
do posvátného boje.*

*Z mých očí slzy zmizely
a s čela mého vrásky,
v mé duši vyjasnilo se –
a já jsem věštec lásky.*

MASARYK A VLASTENCI

Tak si jeden starší bratr stěžoval na tu dnešní mládež, že prý se vlastenectví nenesí. Ale kdepak, bratře, nosí a s jako vervou! Kdejaká tlupa skinheadů si říká Vlastenecká fronta nebo Vlastenecká liga a s pozdravem „Sieg heil“ horuje pro vlast. Jiní vlastenci se ve jménu národa snaží vzbuzovat nenávisť vůči našim sousedům a našemu vlastnímu prezidentovi. A všichni jsou ve jménu vlastenectví ochotní ubít dětem otce před očima, utopit mladého chlapce nebo zabít studenta, pokud mají jinou barvu pleti nebo mluví cizím jazykem. Nenávidíme tu cizí verbež a nebudeme ji u nás trpět! Čechy Čechům - jsme přece vlastenci!

Jestlipak by také zabili Charlottu Masarykovou, manželku Tomáše Masaryka? Byla to cizinka, Američanka hugenotského původu. Ostatně co to byl ten Masaryk za vlastence, že si vzal cizinku? Národní politika, tehdy nejčtenější noviny českých vlastenců, mu to dala: „Táhni odsud, ohavný zdrádč! Neopovažuj se stoupnout na posvátnou českou půdu! Tebe nezrodila česká matka, ale lítá saň!“

Čím se Masaryk v očích vlastenců tak provinil? Přišel na nově založenou českou univerzitu v roce 1882 a vrhl se do práce ve službách národa. Otevíral studentům obzory anglické a francouzské filosofie. Založil český kulturní časopis Atheneum. Zasadil se o vydání českého naučného slovníku. Mohutně pozdvihl úroveň českého vzdělání a kulturní úroveň českého života vůbec. Snažil se převést veřejný život z pavlačových hádek na úroveň kultivované diskuze.

To právě nevonělo vlastencům. Ti se řídili heslem Co je české, je hezké! - a ono mnoho českého hezké nebylo. Třeba se ukázalo, že údajné staré rukopisy, z nichž vlastenci odvozovali tradici českého národa, byly padělky ani ne sto let staré. Masaryk vyhledával vědecké důkazy jejich pravosti či nepravosti. Pro vlastence to byla otázka věrnosti: věrný Čech věří na Rukopisy, i kdyby stokrát věděl, že jsou padělané.

Podobně prý věrný Čech věří na pověru o rituální vraždě. Tehdy se zas Masaryk ve jménu pravdy zastal židovského mladíka, křivě obviněného z rituální vraždy. Důkazy prokazovaly jeho nevinnu, jenže obžalovaný byl Žid a oběť Česka. To vlastencům stačilo: věrný Čech se prý musí zastat Čecha, ať je v právu kdokoliv.

Masaryk to viděl jinak: věrný Čech se musí především zastat pravdy. Miloval svůj národ a šlo mu o to, aby to byl národ čestný a ušlechtilý, národ pravdivý a poctivý. „Láska k vlastnímu národu,“ řekl tehdy, „nesmí znamenat nenávisť k národům jiným.“ Kultivovaný národ nemůže zakládat svou národní hrdost na lži a na šovinismu, nýbrž na velikosti ducha, které skauti tak dobře rozumějí.

Ostatně ve skautském slibu není nic o vlastenectví, šovinismu nebo nenávisti k Němcům. Je tam milovat vlast svou a sloužit jí věrně v každé době. Důraz je na milovat a sloužit. Milovat vlast svou, to znamená zvelebovat ji, podporovat všechno, co v ní je čistého a velikého, očistit ji od všeho zapšklého a malicherného. A sloužit jí - to znamená pečovat o ni, chránit ji v ohrožení.

Dnes to ohrožení je z velké části v nás. Psal o tom kdysi Viktor Dyk: „Boj teprve nám nastává. Boj se sebou, se všemi zlými pudy, se sobectvím, jež vede v sráz...“ Zas je to aktuální. Ta česká malichernost, závistivost, chamtivost, nečestnost. Sloužit své vlasti, to dnes jako v dobách Masarykových znamená budovat v sobě češství, ne mávat fangličkou a spílat cizincům. Druhé ohrožení vyplývá z toho prvního: jen abychom měli tu nejzbytečnější novinku ze západu, jsme ochotní zničit tuto zemi, prodat ji těžařům, vyrubat ji dohola, znečistit její vzduch exhaláty aut a vodu výkaly továren, to vše pro maximalizaci zisku. Milovat svou vlast znamená šetřit ji, učit se žít lehce na zemi.

Že to není lehké? Ovšem, že není. Je snazší prohlašovat se za vlastence, halasně vykřikovat „Nic než národ!“ a nenávidět lidi jiného jazyka či pleti. To je tak snadné! Přesto bych raději svou zemi masarykovsky miloval a masarykovsky jí sloužil, učil se pěstovat v sobě čestné češství, žít lehce na této milované zemi. Protože jsem kdysi slíbil milovati vlast svou, republiku Československou, a sloužiti jí věrně v každé době.

(Erazim Kohák, pro časopis skauting 1998)

Jak naštvat lidi?!

1. Každému s kým mluvíte na všechno odpovídejte "to si jenom myslíš."
2. Volejte na různé 0800 operátory a zeptejte se, zdali s vámi nechtějí na rande.
3. Dívá-li se s vámi někdo na televizi, přepněte jiný kanál 10 minut před skončením filmu.
4. Pokud s někým mluvíte, opakujte po něm vše co řekl formou otázky.
5. Napište "X - ZAKOPANÝ POKLAD" na různá místa v něčí automapě.
6. Ptejte se lidí, jakého jsou pohlaví.
7. Lžete ohledně očividně zřejmých věcí, jako je například denní doba.
8. Nechte si nazdobený vánoční stromeček až do zří.
9. Změňte si jméno na "Jan Aaaaanovák" kvůli prestiži a slávě být na prvním místě v telefonním seznamu.
10. Okusujte vypůjčené tužky.
11. Stříhejte trávu kolem vašeho domu nůžkami..
12. Ptejte se vašich kamarádů na divné otázky a jejich odpovědi si zapisujte. Mumlejte něco o psychologickém profilu.
13. V jukeboxu pusťte tu samou písničku 15x.
14. pozvěte hodně lidí na cizí oslavy.
15. Pořvávajte a mávejte na cizí lidi.
16. PÍŠTE POUZE VELKÝMI PÍSMENY-
17. pište pouze malými písmeny.
18. Zavolejte na operátora. Při otázce "Jak vám můžu pomoci?" odpovězte "Ne, díky, jen se tu rozhlížím."
19. Notujte si nahlas znělku z Milionáře a neustále ji opakujte .
20. Klouzejte se na každém hladkém povrchu.
21. Doma nastavte budíky na náhodné časy a rozmístěte je po celém bytě.
22. Naučte se morseovku a s přáteli mluďte pouze: ?píp píííp píííp píp píp píííp píp??
23. Říkejte ostatním, že existují pouze ve vašich představách.
24. Nikdy se nikomu nedívejte do očí.
25. Pořád se někomu dívejte do očí.
26. Mluvte sami se sebou
27. Každé dvě vteřiny přepínejte televizi na jiný kanál.
28. Mluvte tak tiše, aby vám nikdo nerozuměl.
29. Říkejte každému, že jste bratranec Miloše Zemana
30. Foťte lidi na ulici a potom utečte

Básnička a vyprávění z Myščiny schůzky 112

Za úkol bylo sestavit básničku nebo vyprávění se zadanými slovy, podívejte se, jak jsme to splnili:

Ještěrky:

*Maminka bábovku pekla
najednou se lekla.
Plamínek první vyskočil
ten požár ji zaskočil.
Máma mobilem hned volá,
snad hasič ten oheň zdolá.
Hasič si bere hadici
a doktora za pravici.
Policistka jede hned,
by z bábovky nevzplál svět.
Vitamíny do maminky cpou,
zdravotní bratři se o ní rvou.
Nemocniční blafy donesou jí hned,
vizita a léky jsou teď její svět.*

Vlaštovky: *Jedna hezká pacientka ležela v nemocnici. Byla celá pohublá z nemocničních blafů a vitamínů. Jednoho dne při vizitě napadlo jednoho zdravotního bratra, že by jí mohl udělat bábovku jako od maminky. Jenže když tu bábovku dělal, tak na ni zapomněl a v nemocnici vypukl požár. Museli tam jet hasiči a natáhnout hadice s vodou. Nakonec všechno uhasili a zdravotního bratra zatkla policistka. Bábovku nakonec upekl doktor.*

ROZHOVOR S KÝMSI... TENTOKRÁTE S TÝNOU

aneb desatero záladných otázek

Jesky: záladná otázka č. 1: Jak se máš, co děláš a co se změnilo od doby, kdy jsme tě viděli naposled? :) (to znamená od léta :))

Týna: Nene, zapomínáš snad, že jsem s váma byla na podzimkách? no teda! :) Ale jinak daří se mi celkem dobře, když nepočítám, že jsem zrovna nemocná a že mě čekají přijímačky. A co se změnilo? Změnila jsem trochu styl života, jsem veselejší a otevřenější k světu (Kája určitě poví, byla u mě na návštěvě), účes a taky chodím tancovat... (nojo, podzimky vlastně :)) když já jsem letos celá nějaká posunutá :-D)

Jesky: záladná otázka č. 2: A na jakoupak školu se hlásíš? :) (něco o ní, co ti dá do života, jestli už plánuješ něco po ní, proč zrovna na ní a tááák :)))

Týna: To není jen jedna otázka :-D... Jako „vyjíměčná osoba“ si mohu podávat přihlášku na 2 školy. 1. půjde na španělské gymnázium do 3. ročníku, kam budu dělat přímáčky někdy kol 7. dubna ze španělštiny (hlavně neříkejte HRAČKA, je to dost těžkej záhul) a když to „náhodou“ neudělám mám možnost ještě na dalším gymnáziu, či SŠ (lgympl!) toho 21.4. a to ještě nevím přesně kterou školu...zrovna se rozhoduji (mám ještě 2 dny, heh). A tedy pokud se dostanu na to šp. gymnázium bude po zbytek života právě španělština mou obživou, dost možná budu mít státnice i maturitu ze ŠJ. Na druhou stranu pokud se nedostanu, končí všechna sranda :) (neboj, nebudu říkat HRAČKA - vím moc dobře, jak lítám u testů na španělštinu já :)) Každopádně přeju hodně štěstí :)) děkuju :)

Jesky: záludná otázka č. 3: Jak by sis představovala, že by měl ideálně vypadat letní tábor s naším oddílem? :)

Týna: Jéé no to je už těžší otázka... Popravdě moc velkou představu nemám, nikdy jsem nemohla nijak rozhodovat a tak jsem jen dělala to, co jsem měla (teda většinou =D). Ale myslím, že by se vedoucí měli ohlédnout na tábory, které byly před tím posledním, ty byly dle mého názoru zdařené. Určitě by půlka tábora neměla být o stavění a zase bourání tábora, taky ne o samém povalování (to koneckonců mohu dělat doma), mělo by být více her - všeho druhu (které by měly být smyslnější, tak aby hned zaujaly), více společných akcí vedoucích a „dětí“ a také, aby se zapojovali všichni vedoucí min. tak jako dříve a s min. takovým nasazením :)

Jesky: záludná otázka č. 4: Kdo je tvůj neoblíbenější vedoucí a proč? :)

Týna: musí být pouze jeden? (tak můžeš víc :)) díky :) (není zač :)) V podstatě mám ráda všechny vedoucí... Kdyby jeden z nich odešel, už by to nebyl ten kolektiv, do kterého jsem přišla. Ale samozřejmě někdy mám ráda někoho víc a někoho zase méně... Tak třeba Šaman, to je úžasný člověk, hrozně ráda si s ním povídám. Nebo Rak, vím má svý nálady, ale kdo ne? Je s ním sranda a skvěle hraje na kytaru a to není vůbec k zahazení :) . Pak je tu můj věčný favorit Jára...Na posledním táboře a na podzimkách jsme si nesedli (nebo aspoň on nesedl mně), ale když se začne smát, neudržím vážnou tvář a i to je pro mě důležitý a myslím, že taky na táborech odvádí velkou práci... No a nová vedoucí Myška...sice jí jako vedoucí vůbec neznám, ale znám ji jako holčinu ze svého družstva a myslím, že dost na to, abych ji měla skutečně ráda:)

Jesky: záludná otázka č. 5: Přejdeme od vedoucích k počasí :) Co říkáš na letošní vysloveně "bílou" zimu??

Týna: Vysloveně?! :-D Jejej tady někdo snídal vtipnou kaši... (ano ano :) já jsem zvláště dneska vyloženě vtipná :)) u mě v Brně, jakožto na jihu republiky, tedy v místech, kde je největší teplo, nebyla po celou zimu ani vločka, to mě poněkud mrzí, ale na druhou stranu...už chci, aby bylo JARO!!!! A myslím vysloveně :) (to se asi schodnem v tom, že léto je lepší než zima, že? :)) Pro mě byla letos krásná zima, ale jen do Silvestra, jk je nový rok jde to z kopce... (pročpak to? (pokud je to tedy publikovatelné)) Proč byla pro mě krásná zima pouze do Silva, nebo proč to šlo pak z kopce? :) Podáváš nepřesné otázky...a publikuj klidně každou tečku, nevádí mi to :) (oboje dvoje :)) Takže..Vánoční prázdniny jsem strávila až do 2. ledna na tanečně-herecko-jazykovo-sportovním táboře a už to musí znít atraktivně, ne? Znalá jsem se už s pár lidma, včetně vedoucích, z letního tábora (nepamatuji se, zda-li jsem vám vyprávěla na podzimkách...), na pokoji jsem byla se 3 holkama, každý den tančila 4-5 hod. + večerní disco a Silvestr byl nezapomenutelný. Byl to zkrátka zážitek. A proč to šlo z kopce po návratu? No přece škola! A taky se mi stýská a upadá na mě nervozita a stres. :) Ještě, že už je po vysvědčení... (tak to už plně chápu - neboj, stres a škola za chvíli skončí :))

Jesky: záludná otázka č. 6: Co plánuješ o jarňákách? (a kdy je vůbec máš?:-D teda, doufám, že už jsi je neměla :-D)

Týna: :-) Ne, mám je od 16.2. do 24., čili už jen 2 dny, jupí :-). A plánuji soustředko s taneční skupinou, ve které jsem čerstvě (je to má jediná příležitost, a tak jsem musela dát košem Káje, veřejně se jí ještě jednou omlouvám...) (tak to je máš stejně jako mi :)) jsem si totiž vůbec nebyla jistá, jak je to v jiných městech - to víš, mi egoističní pražáci :-D)

Jesky: záludná otázka č. 7: Nejoblíbenější tanec a proč? :)

Týna: Z latiny je to Salsa (vášnivá), samba (živá) a Jive (impulsivní), ze standartu Waltz (elegantní), pak Rock n' Roll (protože je prostě úžasný, má krásnou historii a je to zároveň i tanec budoucnosti - spolu s latinou, samozřejmě=) a ze Streetu je to Funky a Lockin (protože je to prostě FUNNY=), House (je na něj dobrá hudba a je neskutečně jednoduchý) a RnB (romantické a pomalé - vše, co může 15-ka chtít)...

Jesky: záludná otázka č. 8: Ještě zpět za tance a jarňáky - když už ses tak zmínila o tom vysvědčení, jak dopadlo? :))

Týna: No bylo nejlepší od 5. třídy :-D, ale zároveň mohlo být samo lepší...jinak 4 dvojky (matika, angličtina, chemie a zeměpis - já vím je to ostuda!) (žádná ostuda - já těch dvojek letos měla mnohem víc :))) jenže ty už dávno nejsi na základce ;)... co vím... (éé..ale stejně :-D)

Jesky: záludná otázka č.9: K jakému zvířeti by ses přirovnala? :)

Týna: To má být vtip? :-D (ne :) záludná otázka :)) No dřív by to byl vážně asi kůň, nejspíš i teď...ale nevím nejsem si jistá:) Když na to přijde...třeba i k papouškovi (a pročpak? :))) má rád svobodu, ale i když ji nemá je s ním zábava a je to neuvěřitelně charakterní zvíře, aspoň tedy pro mne

Jesky: záludná otázka č. 10: Máš nějaké životní motto? :)

Týna: Jasně; Jdi si za tím, co opravdu chceš a co ti přinese radost a štěstí!

JAKÝCH 100 PODOB DOBRODRUŽSTVÍ EXISTUJE PODLE SVĚTLUŠEK??

- horolezectví
- jízda na koni
- zabloudit
- tancovat
- výprava
- vaření
- cestování
- lyžování
- vidět divočáka

- chodit po kládě
- zatloukat
- stavět srub
- noční bojovka
- padání do bahna
- spát ve škole
- vychovávat děti
- samotka
- vyspat se s klukem

- sázet semínka
- jít na houby
- žít
- zakopnout
- mrznout
- výstup na Sněžku
- koukat na hvězdičky
- šplhat po laně

- let nad vodou
- balet
- judo
- fotbal v dešti
- politika
- narození dítěte
- potápění
- řvaní
- zamilovat se
- čtení
- kreslení
- škola
- chodit mezi ohni
- stavět sněhuláka
- uklízet
- jít do lesa
- vztyčovat vlajku
- spadnout do potoka
- najít houby
- najít nové kamarády
- hrát hry
- zpívat
- vařit na ohni
- složení slibu
- skok do neznáma
- pád důvěry

- zapalování svíček na stromečku
- jít spát
- rozdělovat oheň z mokrých klacků
- stavba stanu
- hlídka
- usnout na hlídce
- setkání s cizinci
- sekání
- soutěžení
- vyhrávat ceny
- noční město
- poznávání nových věcí
- skaut
- návštěva Matějské
- jít přes pastvinu s krávy
- přeskakovat potok
- běhat
- bruslit
- shazovat se z klády
- sjíždět řeku
- číst v mapě
- šišková bitva
- smích

- vyprávění strašidelných historek
- skákat padákem
- mít psa
- letět letadlem
- ukončit základku
- mít prázdniny
- rozbalovat dárky
- jet do ciziny
- koupat se v moři
- tábor
- ranní cvičení na táboře
- pomáhat v táborové kuchyni
- být šestník
- umět říct svůj názor
- nebát se druhých
- mít výhled
- dostat kytku
- pohádat se
- usmíření
- výlet do ZOO
- tobogán
- přemýšlet
- mít rád

Přezdívky členů španělsky

Zde uvádím přezdívku členů ve španělštině, ti, co přezdívku nemají, nebo jí mají tak divnou jako Angie (nic proti :-D), tak tu bohužel nejsou, protože ani španělský slovník není všemocný :)

Kolíček - La Clavija

Klíště - La Garrapata

Jesky - La Cueva

Lachty - El Otaria

Mamut - El Mamut

Myška - El Ratón

Šaman - bohužel, Španělé asi šamany neuznávají nebo já mám divný slovník :)

Ještěrky - Las Lagartijas

Vlaštovky - Las Golondrias

Uzly a zákon

Turban - uzel přátelství

4. Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle
a bratrem každého skauta

Název uzel přátelství má proto, že působí dojem nekonečnosti, dalším ovíjením se stupňuje. Umíte ho uvázat? Vypadá to těžké, ale když se vám to začne dařit, jde to samo. Takže výborný uzel pro úvahy o přátelství.

Říká se, v nouzi poznáš přítele. Mělo by se to trochu upřesnit. V nouzi můžeš poznat přítele. Nebo poznat, kdo přítel asi není či nebude. Jeden moudrý muž řekl, v nouzi poznáš kamaráda, přítele poznáš na cestě.

Když budeš pátrat po původu slova kamarád dojdeš asi k něčemu jako druh. Zkus vymyslet, co všechno se dá čekat od kamaráda. Například půjčí ti něco, co tys zapomněl, propisku, rukavice, knížku, rozdělí se s tebou o jídlo, pomůže ti překonat nějakou potíž, zastane se tě, když jsi napaden nebo se na tebe třeba jen kamarádsky usměje. Je to pěkný pocit, mít kamarády. Ale i být někomu kamarádem. Hezky se o tom přemýšlí při písničkách Honzy Nedvěda, kde se to kamarádstvím přímo hemží.

Přítel se mnou jde stejnou cestou, rozumím si s ním. Měl by to být samozřejmě i kamarád, ale nezáleží už tolik na těch skutcích jako na tom, že se mu mohu svěřit s tím, co prožívám. Přátel, opravdových přátel nemá nikdo mnoho. Velkého přítele třeba i jednoho nebo žádného.

Když se zkusíte ptát různých lidí na rozdíl mezi kamarádem a přítelem, zjistíte, že mnozí si to představují právě naopak. Ale to zas tak nevádí. Hlavně aby mezi námi bylo co nejvíc kamarádství a přátelství anebo přátelství a kamarádství.

Nechce od nás tedy čtvrtý bod skautského zákona trochu moc? kdybychom ho chtěli splnit doslova podle toho, co jsme si teď řekli, to bychom se snad museli dělit o své nejvnitřnější pocity se všemi lidmi dobré vůle v novinách. To asi ne, že? Ale co tak se chovat ke všem lidem dobré vůle kamarádsky a uvědomovat si, že všichni jdeme stejnou cestou tam, kam nám tato dobrá vůle ukazuje. A to je to přátelství.

Tento uzel nám také připomíná bratrství s ostatními skauty. Většinou z nás drží pohromadě skautský šátek. A tak ať drží pohromadě i naše družiny, náš tábor, naše středisko, český skauting i celé skautské hnutí.

Kravatové uzly

5. Skaut je zdvořilý

Skaut, zvěd dostal nějaký úkol. Je potřeba proniknout do týlu nepřítele a shromáždit co nejvíce důležitých informací, získat z řad nepřátel spolupracovníky pro svou věc. Určitě bude v jednání s lidmi, se kterými se potká, zdvořilý. Hrubým a sebevědomým jednáním by asi moc nezjistil. Navíc by se mohl prozradit.

Pro rytíře byla zdvořilost nedílnou součástí jeho zbroje. Ale i obyčejný obchodní zástupce si vezme kravatu a bílou košili a při nabízení svého zboží bude tak zdvořilý, až je nám to mnohdy směšné.

Jeden člověk jezdil na mopedu do práce. Zkracoval si cestu ulicí, kde byl zákaz vjezdu. Dlouho se mu dařilo, až jednoho dne ho zastavil policista.

"Víte, pane řidiči, co znamená značka na začátku ulice?"

"Ale jistě, často kolem jezdím."

"V tom případě jste porušil dopravní předpisy."

"Ano, uznávám."

"Musím vám dát pokutu."

"Jistě, je to vaše povinnost."

"Jste ochoten zaplatit?"

"Samozřejmě."

Všechny odpovědi byly tak zdvořilé, že policista už nevydržel a v tomto místě ztratil naprosto jistotu.

"Neměl jste ale nějaký důvod, proč jste tudy jel?"

Rozproudil se rozhovor, kdy si policista postěžoval, jak nevděčná je jeho služba, jak se každý vymlouvá, hrdluje o těch pár korun pokuty a nevybíravě se k němu chová.

Samozřejmě, že s pokuty sešlo a ještě řidiči nabízel, aby se na něho odvolal, když by ho v té ulici přistihl některý jeho kolega.

Těžko můžeme čekat, že zdvořilým chováním k revizorovi městské dopravy dosáhneme toho, aby nám prominul pokutu a dokonce nás nabádal k dalšímu ježdění na černo. Ale zkusme to a možná budeme i my překvapeni.

Komunikace

Volající: "Haló, včera jsem si u vaší firmy koupila počítač a myslím, že je rozbitý..."

Technická podpora: "A jak se ta závada projevuje?"

Volající: "Počítač neustále píská." (přiložila sluchátko k počítači)

Technická podpora: "Hmm, slyším to..." (Zmasíroval si mírně ohluchlé ucho. Vysoké trrrrr se mu dravě zakouslo do bubínku.)

Volající: "Je to nepříjemné! Já počítačům moc nerozumím; mám ho doma první den, ale že s tím budou takové problémy, to jsem nečekala."

Technická podpora: "Chápu vás. Můžete mi říci, kdy to pískání začalo?"

Volající: "Ihned, když jsem podruhé zapnula počítač. Na obrazovce se objevilo nějaké hlášení o tom, že mám invalidní disk a ještě 'press any key'. Anglicky trochu rozumím, tak jsem zmáčkla klávesu ... "

Technická podpora: "Nemáte v mechanice zasunutou disketu?"

Volající: "Myslíte takové to hranaté a placeté v té malé škvírci?"

Technická podpora: "Ano, přesně to mám na mysli..."

Volající: "Tak to tam mám."

Technická podpora: "Tak ji vysuňte... použijte k tomu ten čudlík, co máte u té škvírky."

Volající: "Hotovo, vysunuto. Stále to ale píská." (přiložila sluchátko opět k počítači)

Technická podpora: "Ano, ano, slyším to! Zkuste teď vypnout a zapnout počítač."

Volající: (po chvíli) "Vypnula sem ho, zapnula, ale pořád to píská..."

Technická podpora: "To po telefonu asi nevyřešíme. Za chvíli přijedu k vám a zkusím se na to podívat na místě."

Volající: "To je fajn, budu vás čekat. A teď už můžu tu klávesu pustit?"

Technická podpora: "Jakou klávesu?"

Volající: "No, teď už tam žádné hlášení 'press any key' nebylo..."

Technická podpora: "Ano...už...tu...klávesu...pusťte!!!"

Volající: "Jéé, už to nepíská!!!"

Kóříš hantec? (hantec=brněnská mluva)

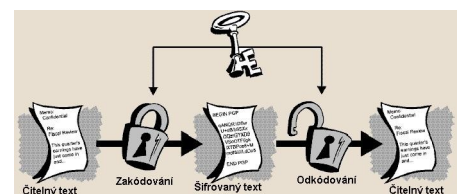
1. Co se přihodilo, když máte *rozhozené sandál*?
 - a) někdo vám rozbil obličej
 - b) vaše manželství je v troskách
 - c) bourali jste autem
2. *Hrnut krtkem* znamená...
 - a) jít na věc úplně špatně
 - b) pohybovat se v brněnském podzemí
 - c) jet metrem
3. Co je *vodmašťovna*?
 - a) hospoda
 - b) čistírna
 - c) léčebna pro závislé
4. Kdo jsou *londoni*?
 - a) policisté
 - b) venkované
 - c) komunisté
5. Když *jedete na někoho serpentiny*, tak...
 - a) se snažíte ho uklidnit
 - b) lžete či podvádíte
 - c) přeháníte
6. Co znamená *vykropit hrobku*?
 - a) vyloupit byt
 - b) vybílit hospodu
 - c) pomilovat se
7. Říkáte-li *kanagon lepička*, chcete...
 - a) platit útratu
 - b) sdělit, že svatbě už se nedá vyhnout

- c) naznačit, že jistá žena byla přivedena do jiného stavu
8. Kdo nebo co je *betální šnici*?
- a) dobré jídlo
 - b) pěkná dívka
 - c) vysoký plat
9. Co znamená *lópát krópy*?
- a) hodně vydělávat
 - b) spát kamarádovou ženou
 - c) být ve vězení
10. *Hakl krén* je...
- a) trolejbus
 - b) špatná práce
 - c) část Brna
11. Když *valíte šmirglem na prigl*...
- a) balíte dívku poněkud drsnějším způsobem
 - b) lžete, jako když tisknete
 - c) jedete tramvají na brněnskou přehradu
12. *Nastražit ovar* znamená...
- a) poslouchat
 - b) být opatrný
 - c) nastrojít lest
13. Ptáte-li se: *Co to fachči?* Zjišťujete...
- a) kolik platíte
 - b) jak rychlé je toto auto
 - c) co daná věc vyžaduje
14. *Grilovat se* je...
- a) opalovat se
 - b) ženit či vdávat se
 - c) podrobovat se zkoušce
15. Kde jste, jestliže jste se ocitli v *kameňu*?
- a) v lomu
 - b) v manželství
 - c) ve vězení
16. Který z výrazů *džekyl, filc, hámoni* patří policii?
- a) první dva
 - b) všechny
 - c) poslední
17. *Goldonové fógl* je výraz pro...
- a) druhdy velmi sledovanou soutěž zpěváků
 - b) velmi vydařená fligna, tedy lest
 - c) sváteční jídlo

18. Co Brňák dělá, když *chaluje*?
- miluje se
 - spí
 - jí
19. Co je *flétna*?
- občanský průkaz
 - mužský pohlavní úd
 - panák slivovice
20. Kdo je *bukál*?
- udavač
 - homosexuál
 - pracovník pohřební služby
21. Co znamená *lampa červa*?
- láhev fernetu
 - komunistický symbol rudé hvězdy
 - láhev červeného vína
22. Ptáte-li se: *S kým decháš...* zajímá vás...
- s kým dotyčný momentálně žije
 - jaká je politická orientace dotazovaného
 - kterému fotbalovému klubu fandíš
23. Co jsou *špinky*?
- prostitutky
 - cigarety
 - myši
24. *Ufachčit ranu* znamená...
- udělat podraz
 - svátečně se obléknout
 - potrestat dítě
25. Žádost: *Kemo, voplodni mně zófálku*, znamená...
- zlepši mi náladu
 - pomoz mi s manželkou
 - zapal mi cigaretu

ŠIFRY

// / .- - / - - - / - - / . / . - / / - - / - / . / . - /
 - - - / / ... / . / / ... - / - - - / - / ... - / - - - / . - / .. / / ... /
 - / . - / ... / - / - . / - . - / - - / / - - / . - / - . / - - - / . / . - / ... /
 - / ... - / .. / - - / / . - - - / . / / - / - / - - / / .. / - . / - / .. / - -

Ve všech správných tiskovinách je i poradna. Ale všimli jste si, že tam odpovídají povětšinou slečny, dívky či ženy. A tohle je potřeba změnit :) Proto tu máme všeho znalého všudybyla ovčího dědečka, který na každou Vaši otázku má určitě odpověď'.

Tvrdá zed'

Ahoj milý dědo,
mám (a nejen já) takový problém.
Máme jednu moc hezkou místnůstku,
kde se scházíme s kamarádkama, ale
ta místnůstka má děsně tvrdou zed'.
Chtěli jsme si nad dveře přidělat
obrázek nás všech, hezky
zarámovaný, ale zed' je asi tak pevná
a tvrdá, že do ní nejde vyvrtat díra.
Poradíš co s tím?
Díkes

J(22)

Milá J.
co ti na to říct. Prostě to chce
sehnat nějakého vrtáka do zdi, pokud
možno i s vrtačkou dostatečně silnou
na tuto práci, mile se na něj usmát a
mooc hezky ho o to požádat. Ono to
pak půjde
samo. Uvidíš.

Nesmím jíst

Ahoj,
moje přítelkyně mi nedovolí jíst
nikde jinde, než v kuchyni a i tam
musím mít ták, abych nedrobil. Taky
nesmím chodit bez bačkor, a než
vylezu ze sprchy, musím se pořádně
usušit, abych nekapal. Co s tím?
(anonym)

Hoj,
si děláš legraci? Kdo má po tobě
pořád luxovat ten nový koberec? A
nemysli si, že budeš na podlaze
nechávat upocené t'apky, ty zvíře.

Ahoj ovčí dědečku,
když prý víš všechno, tak mě by teda
zajímalo, proč létají ptáci na podzim
od nás na jih? Ted' se ukaž.
(Lád'a, 11)

Ahoj Lád'o,
toto je velmi zajímavá otázka a
zároveň docela jednoduchá. Pěšky je
to totiž daleko.

Pokud budete mít jakýkoliv problém nebo vás bude cokoliv trápit neváhejte a napište Ovčímu dědečkovi na mail ovci.dedecek@email.cz, váš dotaz bude zodpovězen v příštím čísle Světlíka. Nebojte se ptát na cokoliv, ať už se vám to zdá vhodné nebo ne – v této rubrice neexistují tabu!

TA NEJHORŠÍ ZBRAŇ

Máme jít spolu dál a výš... Jenže... Je to vůbec možné pokud si nebudeme plně a naprosto důvěřovat? Plná důvěra znamená, že si řekneme úplně všechno, všecičko. I ty nejstrašnější tajemství ze samého dna naší duše, dávno ztracené a zapomenuté hříchy, lži a tajemství. Znamená to obrátit pro druhého svou duši na povrch těla. Znamená to vyjevit svoje skutečné myšlenky, pocity a dojmy s každým vydechnutím, s každým zachvěním víček.

Myslíte, že to jde zvládnout? A myslíte, že to jde zvládnout bez toho, abyste se navzájem ztratili, zranili nebo se začali nesnášet?? Vážně si to myslíte? Upřímně a z celé duše? Nebo je to jen takový pocit nesměle klepající na vaši nejistou duši, který se pokouší nesměle ozvat v záplavě jiných pobouřející myšlenek?

Když někomu naprosto odhalíme sebe, svou duši a své srdce, riskujeme, že zraní on nás. Třeba i nechtěně. Může to být jen nějaká nevinná poznámka nebo gesto, ale pro nás to může znamenat pád do mrazivých zimních vod.

Je strašně těžké poznat hranici mezi tím, co říct a co už ne. Nejde říct všechno a přitom nejde neříct nic. Kde ale ta hranice leží? A jak poznám, jestli už nejsem za ní? A co se vůbec stane, jestli ji překročím?

Nestane se nic. Jen bude svět zase chudší o jednu radostnou duši, o mladou nadějnou mysl. Jenom možná někomu ublížíte tak, že už se z toho nikdy nedokáže vzpamatovat a už navždy se v jeho očích usídí smutek a v jeho duši stín. Nic víc se nestane.

Bud'te proto opatrní na to, co říkáte a kolik toho říkáte. Ale bud'te také opatrní v tom, kolik si toho necháváte říct a jak reagujete na to, co vám je říkáno nebo i jenom na to, co se nějakým způsobem dozvíte. I reakce na řečené může bolet. Není nic horšího, než když jeden ze dvou přetrhne pouto jen kvůli něčemu, co mu druhý řekl nebo neřekl. Není nic horšího než když se mezi přátelství usadí propast z nevyřčených slov a naplní se vodou ze slz vyplakaných za noci pro to, co řečeno bylo.

Slova jsou mocná. Jsou snad tou nejhorší zbraní na světě. Bud'te s nimi opatrní. Prosím...

KLEPY, KLEPY A ZASE KLEPY

- Naše slavná zamilovaná má skvělí status „láska... Každý jsme anděl s jedním křídlem. Abychom vzlétli, musíme se obejmout.“ To znamená že nějakého toho anděla má, že ano? Nebo je ten slavný anděl maminka? Já myslím, že to bude nějaký kluk
- Od našeho zdroje jsme se dozvěděli, že Ivča vyměnila Windyho za jakéhos Lukáše. Moc hezkého. Shodou okolností jeden velký člen 75.oddílu se také jmenuje Lukáš, vám je spíše znám pod pseudonymem Bad. Popis na něj sedí: hezký, velký, chytrý a je mu devatenáct :)
 - Je to dávno, ale i tak to je docela zajímavé. Ještěřčí Klíště odešla v den vysvědčení dřív!! V lednu ze schůzek také odcházela docela brzo. Prý, že šla do kina s kamarádkou. Není ta kamarádka kamarád? A to vlastně navazuje na to vysvědčení. Odešla dřív aby to se svým miláčkem oslavila: měla totiž pouze jednu dvojku!!
- Zdá se to jenom nebo v poslední době se na našich akcích nevyskytuje příliš hojná účast a i na schůzkách to začíná být prázdnější? Vypukla snad nějaká zvláštní nemoc, která brání chodit někam nebo nějaká komunikační překážka nebo se k nám do oddílu dostala neoblíbenost některých osob sobě navzájem??
- Zdá se to být zvláštní ale naše milá hodná Angie má u světlušek a hlavně v části vedení světlušek zdá se velmi zvláštní pozici. Jeden zde nejmenovaný největší (obsahově) vůdce světlušek se dokonce vyjádřil v tom smyslu, že je naše Angie květinka. Co to asi všechno má znamenat?
- A Angie ještě neopustíme. Vypadá totiž, že nejenže získala v 75. významnou pozici, ale že si i našla někoho nového - už dlouho jí žádný z našich špiónů neviděl ve společnosti Ananase nebo jeho Auta. Že by se pohádali?
- V několika posledních týdnech bylo k vidění (a hlavně k slyšení) několik nejspíše duševně vyšinitých jedinců, kterak provádějí všelijaké věci a pokoušejí se snad o něco, co by se dalo nazvat scénkou a zpěvem. Tedy pokud máte dostatečnou fantazii a představitivost :)

PODĚKOVÁNÍ TOHOTO ČÍSLA:

- ✓ Lachtymu, za Uzly a zákony ;)
- ✓ Kláře, za dodání textíku do Světlíka ;) (jmenovitě za Jak naštvat lidi?!)
- ✓ TC Lachtan, v. o. s. za pěkné a včasné vytisknutí ;)
- ✓ Pančelce Zítkové, za její skvělý popis toho kdo je můj co
- ✓ Týně, za skvělé odpovědi na moje otázky
- ✓ Pančelce Býmové, za to, že zapoměla na divadlo o Karlu IV., které jsme si měli jakožto třída připravit
- ✓ Káje, za výrazné a hezké přispění do Klepů ;)
- ✓ Lachtymu za jeden z aktuálních klepů o Ivče ;)
- ✓ Ovčímu dědečkovi za jeho skvělou poradnu ;)
- ✓ Badovi, za jeho skvělé průvodcovské služby v Albertovi na Můstku (samosebou i s výkladem, kde je která sleva a kde která „vošklivá“ čokoládová beruška :))
- ✓ ELIXÍRU, za spoustu nových zkušeností a za obeznámení s tím, jak moc mohou být některé přezdívky sladkééé :-D
- ✓ světluchám, za jejich skvělou logickou dedukci a touhu poznat manželky svých ženatých vedoucích ;)
- ✓ našemu vedení, že konečně vydalo Temník (ačkoliv s úplně jiným obsahem, než v něm byl úplně prapůvodně slibován)

- ✓ těm učitelům, co nám nedali na jarní prázdniny úkol a nechali nás tak abychom si je užili
- ✓ Janě, za morální podporu :-D (na její vlastní žádost)
- ✓ lidem, kteří si dávají lednici na balkón aby náhodou nevytopili sousedy a nevyndaj z ní led
- ✓ tomu, kdo vynalezl mobil za to, že ho vynalezl – jinak bych byla ochuzena o moc :)
- ✓ Béé Comandu, za inteligentní název, žůžo téma a za to, že se chodíme napást a naše práce bude pastva pro oči :)
- ✓ všem, kdo následují světlo místo aby bloudili tmou